

Ποιοι στηρίζουν τα Σκόπια και γιατί

Γράφει ο: Ιωάννης Μάζης

Τα ερείσματα των Σκοπίων ανήκουν πρωτίστως σε κύκλους γερμανικής και δευτερευόντως ιταλικής προελεύσεως και εμπνεύσεως για λόγους οι οποίοι έγιναν σαφείς από εδαφικής απόψεως ήδη από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Αμέσως μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας στη Γερμανία ιδρύθηκαν ισχυρώς χρηματοδοτούμενα «ερευνητικά κέντρα» τα οποία εστόχευαν τον -ναζιστικής εμπνεύσεως- πολυτεμαχισμό και τη διάλυση της Βαλκανικής στη «βιολογική βάση» του (φανταστικού) DNA των εθνοτήτων, τις οποίες φρόντιζαν να ανακαλύψουν σαν καταπιεζόμενες.

Ένα λαμπρό παράδειγμα αποτελεί το «Ευρωπαϊκό Κέντρο Μειονοτήτων», ιδρυθέν το 1996, και προσωπικότητες όπως ο τότε διευθυντής του, και μετέπειτα «γενικός πρόξενος» στο, μη ανεγνωρισμένο ως κράτος, Κόσσοβο(!) Στέφαν Τραίμπστ. Τον Στέφαν Τραίμπστ τον γνώρισα προσωπικά σε πρόσφατη ερευνητική συνεργασία του Εργαστηρίου Γεωπολιτικής, το οποίο διευθύνω στο Πανεπιστήμιο Αθηνών με το Πανεπιστήμιο της Λειψίας στο πλαίσιο προγράμματος διευθυνομένου από το DAAD.

Οι αντιεπισημονικές θέσεις του σχετικά με την περιοχή μας και την Ελλάδα μου έκαναν ιδιαίτερα εντύπωση και έψαξα σχετικώς με τη δράση του. Μεταξύ αυτών που ανέκαλυψα ήταν ότι διηύθυνε το ανωτέρω γερμανικό «Ευρωπαϊκό Κέντρο Μειονοτήτων». Ο εν λόγω Τραίμπστ, σε διάλεξή του σε Συμπόσιο του Ιδρύματος Καρλ Φρίντριχ φον Ζίμενς, η οποία εδόθη εις το Μόναχο, περί των «προβλημάτων των εθνοτήτων» και τις «περιφέρειες» στην Κεντρο-Ανατολική Ευρώπη, δημοσιευθείσα στη λίαν «έγκυρη» επιστημονική επιθεώρηση «Südosteuropa» τ. 7-8/1992. Το ίδρυμα φέρει το όνομα του Γερμανού βιομηχάνου και «ευπατρίδη», ο οποίος πέραν της λοιπής στενής συνεργασίας του με το Ναζιστικό Ράιχ ήτο και ο κατασκευαστής των κρεματορίων του Εβραϊκού Ολοκαυτώματος των ναζιστικών στρατοπέδων συγκεντρώσεως.

Στη διάλεξή του ο Τραίμπστ ανέφερε τα εξής: «Στον μόλις το 1912 εξελληνισθέντα Βορρά (sic!) θα είναι, άραγε, οι εναπομείναντες Νοτιοσλάβοι ή οι Τούρκοι, οι εκεί διαβιούντες Πομάκοι ή οι Αρωμούνοι, οι Μεγλενοί, οι Αλβανοί, οι Σαρακατσάνοι, οι Σεφαρδείμ, οι Ρώμα, οι Γύφτοι ή οι Γιουρούκοι -ή ποιοι άλλοι-

εκείνοι που πρώτοι θα αξιώσουν τα μειονοτικά τους δικαιώματα -ως προστάδιο της ίδιας κρατικής υπέρξεως τους, ή της ενώσεως με ένα εκ των γειτονικών κρατών;».

Η καταγραφή 282(!) εθνοτικών ομάδων από αυτά τα γερμανικά «ειδικά ερευνητικά κέντρα» αποτελεί στόχευση. Υπαγορεύεται εδώ και 100 χρόνια από την ανάγκη του γερμανικού (και, εν τω μεταξύ, του ευρωπαϊκού) Κεφαλαίου να δημιουργήσει τις καλύτερες δυνατές προϋποθέσεις που θα του επιτρέψουν να ανταγωνιστεί επιτυχώς, κατά τον 21^ο αιώνα, το αμερικανικό Κεφάλαιο. Και αυτό επίσης βαδίζει με αργά βήματα προς την περιχαράκωση του δικού του στρατοπέδου, από την Αλάσκα μέχρι την Λατινική Αμερική.

Το μήνυμα του συλλαλητηρίου

Το περσινό συλλαλητήριο έκαμε σαφές ότι ο ελληνικός Λαός αντιλαμβάνεται ότι σε καμία περίπτωση δεν παγιδεύεται, ούτε και θυσιάζει τη συνολική εθνική του μνήμη, ενότητα και ταυτότητα στον βωμό των ανωτέρω συμφερόντων. Διότι είναι διαυγέστατος ο μηχανισμός της μοριοποίησεως και κατόπιν πολτοποίησεως των εθνικών ταυτοτήτων που χρησιμοποιείται από τα κέντρα αυτά.

Όπου το εθνικό συναίσθημα έχει υποχωρήσει, βαλλόμενο τόσο από τον διεθνιστικό κεφαλαιοκρατικό κοσμοπολιτισμό όσο και από έναν διεστραφέντα «νεοφιλελεύθερο διεθνισμό» μιας εξίσου νεοφιλελεύθερης, υποτιθέμενης Αριστεράς, οι άνθρωποι καταφεύγουν στο άμεσο και εγγύτερο: στην τοπική κοινότητα ή περιφέρεια, όπου διασώζονται ακόμη κάποια στοιχεία -ας είναι και μια διάλεκτος- που θα μπορούσαν να διακρίνουν «εμάς» από τους «άλλους».

Οπότε η τοπική ιδιαιτερότητα ανακηρύσσεται σε «εθνοτική/μειονοτική ταυτότητα» και ανάγεται από τους απελπισμένους στον ωκεανό της «Νέας Τάξεως» και της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας σε σανίδα σωτηρίας. Και ο λυσιτελέστερος, λιγότερο επώδυνος και ηθικώς λιγότερο μεμπτός τρόπος αποσταθεροποίησεως της Ευρώπης των μη-γερμανικών κρατών, προς όφελος του «Νέου Βερολίνου», είναι σήμερα το υπονομευτικό παίγνιο με τις τεχνητές ή/και πραγματικές «εθνοτικές» αλλά και «γλωσσικές μειονότητες». Παραδείγματος χάριν, η ομηρική ελληνική κυπριακή ή ποντιακή ή κρητική διάλεκτος θα παρουσιασθεί από τα διεθνή αυτά «Κέντρα» κάποια στιγμή, σαν «εθνοτική γλώσσα».

Γι' αυτόν τον λόγο και πρέπει να απωλέσει ο Έλληνας τη γνώση της συνέχειας της γλώσσας του από την αρχαία ελληνική στην βυζαντινή, στη μεταβυζαντινή και τέλος

στη νεοελληνική σε όλες της τις μορφές. Γι' αυτό και τα αρχαία ελληνικά πρέπει να θεωρηθούν «νεκρή γλώσσα» και να μην διδάσκονται, προϊόντως του χρόνου, εις ουδένα Έλληνα μαθητή. Τέτοιοι είναι οι λόγοι, για τους οποίους έχουν ενταθεί, στη νέα περίοδο που διανύουμε διεθνώς μετά τις κοσμοϊστορικές αλλαγές των ετών 1989-92 (διάλυση της ΕΣΣΔ), οι προσπάθειες προς επαναχάραξη του χάρτη της Ευρώπης με γνώμονα τις «μειονότητες».

Η αμερικανική ανάμειξη

Οι ΗΠΑ δεν είχαν-έχουν παρά μίαν και μόνη μέριμνα: την εισδοχή του πολυεθνικού κρατιδίου των Σκοπίων εις το ΝΑΤΟ τον περασμένο Ιούλιο του 2018, ώστε να προληφθεί η ρωσική προβολή ισχύος στα Κεντρικά Βαλκάνια και μέσω του σλαβικού στοιχείου των Σκοπίων. Μία ρωσική προβολή ισχύος στην περιοχή θα ανέτρεπε το βασικό δόγμα δυτικής, αλλά και αμερικανικής αντιλήψεως, ασφαλείας: το Δόγμα του Αναχωματικού Δακτυλίου.

Μια πιθανή «δίοδος», λοιπόν, των -σλαβικής επιρροής και σλαβοορθόδοξου κλίματος- Σκοπίων προς το Αιγαίο θα σήμαινε τη διακινδύνευση της αγγλοσαξωνικής ισορροπίας ισχύος στη Νοτιοανατολική πτέρυγα του ΝΑΤΟ. Και μάλιστα σε μια περίοδο όπου η Νοτιοανατολική πτέρυξ του ΝΑΤΟ δεν διέρχεται και τις καλύτερες στιγμές της. Είναι δεδομένη η απολύτως αφερέγγυος συμπεριφορά της ισλαμιστικής Τουρκίας έναντι της Ουάσιγκτον και οι ερντογανικές επιλογές προς την πλευρά ακριβώς, της Μόσχας και -έτι ενοχλητικότερον- της Τεχεράνης.

Επίσης, δεν είναι ορθολογικό να θεωρείται ότι υπό τις προαναφερθείσες, νέες γεωστρατηγικές δυναμικές στη Νοτιοανατολική πτέρυγα του ΝΑΤΟ και της Μέσης Ανατολής, οι ΗΠΑ θα μπορούσαν ποτέ να επιτρέψουν σε μία χερσαία δύναμη της Heartland (κατά Ν. J. Spykman), γεωστρατηγικά και γεωγραφικά μελλοντική σύμμαχο της Μόσχας, όπως είναι η Γερμανία, να αποκτήσει τους λιμένες της Θεσσαλονίκης, της Καβάλας και της Αλεξανδρουπόλεως.

Αν το επιτύγχαναν σε συνεργασία με την αναδυομένη Κίνα, τακτική σύμμαχο της Ρωσίας, θα έθεταν υπό τον έλεγχό τους το διεθνές εμπόριο από τον Ειρηνικό μέχρι τους λιμένες του Άμστερνταμ και του Ρότερνταμ. Και αυτό είναι κάτι το οποίον κατέστη σαφές ήδη από τον πρώτο γενικό γραμματέα του ΝΑΤΟ τον Λόρδο Ismey. Στο ερώτημα γιατί δημιουργήθηκε το ΝΑΤΟ είχε απαντήσει με το γνωστό βρετανικό

φλέγμα: «Για να κρατήσει την Αμερική εντός [της Ευρώπης], τη Ρωσία εκτός και την Γερμανία κάτω»!

Δημοσιευμένο την 1^η Οκτωβρίου 2018 στο: <https://slpress.gr/idees/poioi-sthrizoun-ta-skopia-kai-giati/>